

4,1.

Контрольна група: студенти, середній бал яких складав 4,5-5,0 (5 осіб); 3,8- 4,4 (10 осіб); 3,0-3,7 (10 осіб).

Тобто, ефективність засвоєння навчального матеріалу студентами групи, в якій було використано технологію навчання у співробітництві, підвищилася.

У той самий час ступінь засвоєння навчального матеріалу студентами контрольної групи, заняття у якій проводилися за традиційною методикою, залишилися без істотних змін.

Висновки:

1. Використання технології навчання у співробітництві дозволило підвищити ефективність засвоєння навчального матеріалу з дисципліни «Гістологія, цитологія та ембріологія» студентами 1 курсу медичного факультету Харківського національного університету В. Н. Каразіна.

2. При застосуванні метода «малих груп» для студентів різного рівня підготовки створюються рівні можливості у досягненні навчальних успіхів на підставі поліпшення своїх особистих попередніх показників, існує відповідальність кожного студента за успіхи усієї групи, група має можливість одержати спільну нагороду за результатами захисту роботи, яку представляє один із членів команди.

3. Використання технології навчання у співробітництві (метода «малих груп») сприяє формуванню у студентів-медиків соціальних та комунікативних якостей, наявність яких необхідна майбутнім лікарям.

Література

1. Голубев А.М. Основные направления оптимизации обучения в медицинском вузе / А.М. Голубев, С.А. Абусуев // Вопросы оптимизации учебного процесса. – Материалы учебно-методической конференции. – Махачкала, 1996. – С. 3-4.

2. Диндяев С.В. Методика интерактивного профессионально ориентированного обучения студентов гистологии, эмбриологии и цитологии с помощью компьютерных средств – Иваново, 2011. – С. 2-7.

3. Шматков Є.В., Коваленко Д.В. Новітні інноваційні технології навчання. Навчальний посібник – Харків, 2009. – С. 23-25.

ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ Й РОЗВИТКУ ОБДАРОВАНИХ ДІТЕЙ

С.О. Сак
м. Полтава, Україна

Обдаровані діти демонструють високі досягнення в одній або кількох сферах діяльності: інтелектуальній, академічній, художній, творчій. У зв'язку з цим на вчителів покладена велика відповідальність: не дати обдарованим дітям загубитись, допомогти їм у розвитку, бути поруч, щоб завжди підтримати. Але постає питання, як їх знайти, цих здібних, обдарованих і талановитих? Сучасна психологічна думка взагалі мовчить про біологічні механізми природи обдарованості. Більшість зарубіжних дослідників підкреслюють, що психологам немає сенсу займатися тим, що не може відкрити наука. Вони пропонують просто шукати обдарованих дітей, працювати з ними, створювати загальні та індивідуальні програми розвитку. Природа обдарованості не тільки не зрозуміла для науки, а й для самої обдарованої людини: як, коли, і чому виникає бажання творити [1].

Розвиток творчого потенціалу обдарованих учнів передбачає розробку і реалізацію спеціальних творчих програм і навчальних матеріалів. Типовий підхід до навчання обдарованих – це організація поглибленого і прискореного вивчення дітьми змісту шкільної програми.

Закон України «Про освіту» передбачає, що для розвитку здібностей, обдарувань і таланту створюються профільні класи (з поглибленим вивченням окремих предметів або початкової допрофесійної підготовки), спеціалізовані школи, гімназії, ліцеї, колеґіуми, а також різні типи навчально-виховних колективів, об'єднань. Найбільш обдарованим дітям

держава надає підтримку і заохочує (стипендії, направлення на навчання і стажування до провідних вітчизняних і зарубіжних освітніх, культурних центрів).

Важлива роль у підтримці інтелектуально здібної дитини, здатної до наукової творчості, належить Малій академії наук України. У 27 її територіальних відділеннях навчається до 30 тисяч учнів шкіл та профтехучилищ. Працюють з ними вчені з більш як 35 вищих закладів освіти та наукових установ НАН України [2].

Для навчання й виховання обдарованих дітей необхідно використовувати індивідуальні програми з урахуванням особливостей дітей, їхніх нахилів та інтересів. Ці програми мають відображати міждисциплінарний, розвивальний характер навчання, головні ідеї пізнання, а не сукупність конкретних фактів; сприяти розвитку різних типів мислення, дослідницьких умінь, навичок самоорганізованості; удосконалювати засоби спілкування і взаємодії з людьми.

Можна виділити основні методи роботи з обдарованими дітьми. До основних форм роботи з обдарованими дітьми відносять: індивідуальну роботу – ця форма роботи передбачає використання сучасних інформаційних технологій, у рамках яких учень буде одержувати адресну інформаційну підтримку залежно від своїх потреб; заняття за вільним вибором – організація факультативів, спецкурсів, які дають можливість урахувати різні потреби і здібності дітей; диференціація навчального процесу – вивчення предмету на підвищеному і поглибленому рівнях; дослідницькі секції або об'єднання надають вибір напрямку дослідницької роботи, індивідуальний темп і спосіб просування [3].

Література

1. Козлова Т. Л. Технологія підготовки обдарованих учнів до участі в олімпіадах з хімії / Т. Л. Козлова // Все для вчителя : Інформаційно-практичний бюлетень. - 2008. - № 11. - С. 22-27.
2. Обухова В. Д. Методи роботи з обдарованими учнями / В.Д. Обухова // Обдарована дитина : Науково-практичний освітньо-популярний журнал. - 2010. - № 8. - С. 6-11.
3. Лейтес Н.С. Об умственной одаренности / Н.С. Лейтес– М.: Педагогика, - 1960. – 483с.

ВИКОРИСТАННЯ ОПОРНИХ КОНСПЕКТІВ ЯК ЗАСОБУ ФОРМУВАННЯ БАЗОВИХ ХІМІЧНИХ ПОНЯТЬ УЧНІВ

*В.О. Сальнікова
м. Полтава, Україна*

В умовах особистісно-орієнтованого навчання використання опорних схем та алгоритмів розв'язку є одним із засобів навчання, що дозволяє учням глибше усвідомити мету і результати власної праці.

Завдання вчителя полягає в тому, щоб забезпечити умови, необхідні для розвитку й ефективного використання як мимовільної, так і довільної пам'яті у процесі формування системи хімічних понять. Цьому, на нашу думку, може сприяти використання опорних конспектів (сигналів), головна мета яких, як зазначав В. Ф. Шаталов, полягає у «викладенні навчального матеріалу таким чином, щоб на основі логічних зв'язків навчальний матеріал став доступним, закарбувався у довготривалій пам'яті» [3].

Опорні конспекти, схеми-опори, алгоритми — це згусток інформації уроку, що допомагає відокремити основне, запам'ятати, узагальнити та систематизувати знання, спланувати діяльність.

Досвід засвідчив, що складання опорного конспекту за допомогою символів і знаків дає реальну можливість зробити процес формування понять цілісним і ефективним. Як говорять «*verba volant, scripta manent*» (слова відлітають — а написане залишається) [2].

Роботу з опорними конспектами можливо використовувати на уроках різних типів для досягнення різної за змістом дидактичної мети. Конспекти-схеми відображують логіку